

דף 1 מתוך 16 דפים
העתקה 6 מתוך 6 העתקים

הכנסת הטרנית

מִזְבֵּחַ סָלִישׁ

פֶּרְזָטְרוֹקְזָל מִס'

מישיבת ועדת החוץ והביטחון

שחתקירימה ביום ד' בלה' סינון חטב"ה - 21.6.68 בפער 00.08.

ג נ ח ס ב ג

חברתי הוזעךת

הכהן	- יונדר	ד
אוונגה	ם	מ
ברקנת	ר	ב
בן-אליעזר	ב	א
గורברטין	ע	ג
הרדי	י	ה
חצון	ו	ו
ינדרט	מ	מ
כהן	ג	ג
לבנדאר	ח	ח
מאיר	ז	ז
מרידור	ג	ג
סרלין	י	י
צדרא	א	א
רייטלט	ב	ב

מוציא מניהם:

שר החוץ מר א. אבן
שר נתנאל לורך - מפעמ' משרד החוץ
שר אמונזו בון-ג'ירובנו - מפעמ' משרד החוץ

פדר-פיזיון

סקירת שר האוצר

דילון באנרני חסברה

זועמת החוץ ובחוץ
21.6.68

.2.

ס 4 4 *

אני פורת את חיסכובך.

חיוך ד. כהן:

אני מבקשיכם לקיים דיוון בחודש הבא
של שדר הבשchan דיוון, וזה לפחות מהו
הדברים שאמר שדר הבשchan, אנטומדים, לידעתו, בנויגוד גמור לעמדות
המיטלה וחזרותיה.

כן אני מבקשיכם לקיים דיוון לפחות
עטם הנושא של הצעות טריים, כפדי שהופיע מטה דיוון.

אף לדרישתך זו שני חלקים: חלק אחד →
ברור, ואחר קוורם בעחרנות, כי בזאת א'
התקיימן על הודיעך זו של שדר הבשchan דיוון במיטלה. אין איפואו טעם
לקיים דיוון נזוף. אני מסכים לקיים דיוון לפחות חמשה טריים.

אני סבור, כי הודיעך זו הינה אחת
החלונות הרציניות ביותר ביחס לבניינים טלים.

חיוך:

שר החוץ הגיע. החלח נטפל מפיו דיוון
סוף. לאחר מכן נטען את הדיוון בענייניו
החסבורה,

סוכם סנסציון את הדיוון על החסבורה לפנים
כליה כדי שתהייה חוותה מעודכנת לפחות
החותמוהו יוזם שחלץ מאי שייחתנו האחדוניה.

כפי שטרתי ביחסה האחזרה: לא' בחראת
הרבה. המזב חזא מזב של קפאון נרץ, כאשר כל האזרמים דרך
למעטה במקום.

אף על פי כן היה כמה מעולות בתחום
היחסים בירידנו לבין מדיניותם הרבה באמצעות שליח האומות, ופעת
אסכם בקדחה:

בטעמך ממי יאן ארינג לניז'-יריך בה
זהו מקירים מוגדים עם נציגינו רעם נציגי מזרים זיריך. לפני כל
הסימנים המגש חרוץ ביחס היזם עם נציגינו. המגע עם מזרים היה
מאוד קלוש, ואילו עם ירדן היה בעטמו אידע מקירים מוגע, אלא מבקש
דרך כל מיני אנדזות, שהירידנו ייחיה שוניה מטה יקרים טם.

במשך התקופה הזאת של פעילותה בניז'-יריך
לא חיבא לנו העעה. הוא אמר פעמים, כי יש חעקה מצדית האומרת
לחסבוק אה נציגי המדיניות באזורי בבעיריה של לווח צמנטים, אך היזם פוטץ
אמר, שאין היזם יכול לעמוד את ההעעה הזאת לאור הכלל שקבע, כי אין
היזם מאמץ טום העעה, שאין הצדיים מזכנים לאמצת.

מאיידן היזם ביחס טוב את מזרים וירדן
להגביל מחדש על סדר היזם. שגבירותו יטראל להם בפברואר אוז מרס. לפחות
דיוון מהותי על בעיות הפטחים, הגבולות והשלום הוויא לא חגיון.

ב-3.9 הגדר שר החוץ של מצרים מחדם את מדיניותו, לאמור, כי מצרים ארינה תובעת פיננסית של הטענים בחנאי מוקדם לביצוע סעיפי החלטת מועצת הביטחון, וביקום מאוחר יותר אם אנו דואים בכך מפנה בלחץ. חסרתנו הינה, טהמפהה הוא הכספי גראן זטליי מישם ידיעתנו לא נשתנה העמדת המצרית המהותית. על מנת להעמיד דבר זה במחנה נשכנן באני יארינגן את הפירוט טאנן מציגים לעמלה חמוץיה ובקאנז לאטרו או לא לאטרו.

לפי הפירוט טאנז (א) מצרים ארינה מוכנה לסתום טلوم רשמי, פורמלאי חתום. (ב) מצרים ארינה מבינה את הצורך לקביע בموافכם את הגבול הבתו. (ג) לפי מיטב ידיעתנו אין מצרים גורסת חופש סייט בלתי מוגדר לאחור לישראל בתעלת סואץ אם יכ어서 זו תיפתח. (ד) מצרים לא מוכנה למום מע אחד על מנת לבירר את הדברים ודברים אחרים.

על ארבעה הփירותים הללו לעמלה המצרית אמר לנו יארינגן, כי הוא סבור, שפירוטינו מדויקים. אך כל פי כן הוא מסר לאלקוני, כי בר רואה ישראל את העמדת המצרית. אלקוני שחק.

לגביו שטחטת המדיניות האמריקנית בלבוי מצרים ידוע לנו, כי סבב ביקשו המדיניות את ארצתם הברית לפרט ולפרט את מדיניותם בקשר עם חיזון על חידוש היחסים, וטיב חזרה ואמרץ ארצתם הברית: 5 עקרונות של ג'ונסון וכן לפי דעתם אין בהחלט מושחת הביטחון סומן תביעה לישראל חיסוך לקרים הקודמים. יש בה תביעה, כי אני הצדדים יקבעו מחדש את הגבול ביניהם.

.4.

סודדי

21.6.1968

* ט. לפני שעה, פירוט של קוסטיגין רג'אנדר ולעומת זאת אזרח ארץ הברית, כי המידיניות הבינלאומית ארוכה תזבחת בכלל, סקוו. ה-4 בירוגן דראן אורן גולם אי פאם.

ידיע לנגד עיניו מוקורות מסוימות, כי טגדיר ארצאות הברית בג'דה ובטוניס מסרו מילולית. אוחז הדבר חוץ צירוף ממשך מברשת יסודו את נארם נציג ארצאות הברית ב-15.11.15. כאמור הסופת גולדברג את ניחוחם למטמות חמליים security recognized boundaries.

זו אטר, טהורש החה לא חולם את קוזדים הקודמים ולא את קורי הפסוק האם, אלא זה מטהו שוניהם מטניהם. זה לא חולם את הקוזדים הקודמים, כי אלה לא היו מוכרים; זה לא חולם את קורי הפסוק האם כי גם הם לא מוכרים. והיוות ולא היי גבולות מוכרים ביום זה, הרי הם פריכים לヒקע על ידי חזדים בעצם.

בחודש נובמבר כתוב ג'ונסון בקוביגין בתגובה על מכתב של קוסטיגין לא'ג'ונסון. קוסטיגין ביקש מג'ונסון להציג לnidsovo מושך. המאמץ הוחה החבץ על סלא אחד עזין גבולות המוכרים והבטוחים, טג'ונסון אמר, שאיגן מוצך להפיח רוח חיים בגבולות ה-4 בירוגן.

היה גם התחבזה בין ג'ונסון לבין טיגון, כאשר פיטר העמיד את עמו במחוז, וסוב החבץ הענין על איזה גרשא, כאשר ג'ונסון עזץ עניין עותם בהסכם; ב) הגבולות איזם קיראים זפריך לקבע אורחותם בהסכם; ב) כאשר אמר טיגון, שבמקום מזעם וחסם אנטר אולי על ידי ערובה של 4 חטפות לסתור את הבאייה, השיב ג'ונסון בתגובה שלילית נמרצת. הוא אמר, כי ממשלה ארצות הברית לא עניקה ערובה לטום מפא, שהמשלו באזרע לא יכול קוזם. היא מזכינה להפניך ערובה, טיש בה מושם חמיכא בהסכם ישראלי-ערבי, אך לא חליף להסכם ישראלי-ערבי.

המוצרים, הריגוזולבים וחרדיים לרבות אורה נצי הידם מהדררים ברעיון זה, טאם פעם יושג הסכם מחויה, יתכן, וחשורה המטפסיא היה של ערובה. אין דוחים דבר זה. ומוגנני על ידי החסכיניקים האמריקניים נגד ערבות, ובזקיק נגד ערבות טיגון מזחחות על הסכמים אזרחיים.

זו המדיניות המערבית, אך כל פיר כז היא מנסה להחט באזני גורמים ידידותיים לישראל לחיטה מתונה, ולהלן באים ומוכרים לנו את אסרם שומעים.

סר החוץ של הולנד היה במאירים וחבר להאג. היה בזנין זה סערת רוחות, הוא בלבד במנהל תמאיר. ושם טמן בפיו דבריהם ב"אל-אחמד". שהוא לא אמר אזם, וזהו מבין הרים יותר את חפיסת המצריים. כאשר חזר לחאה היה בעזם די גזעך. הוא אמר, כי לאחר דבר עם נאסר הוא מבין מובן יותר ממה שנ所说. חוסב אלמלא דיבר אותו, אך אין הולנד מפנה את עמדתו. הוא חביב דרך טגריריו באן כטה ראסי פרקים. קצת בסימורים, שיעירם, שחקפאוון הוא גדול. המצריים מטעמים פנימיים לא יזוזו. הוא קיבל רוסט, טמזרים לא תנגדו לך, שמדינה אחרת, ובמיוחד ירדן, חזקה. בסקרים של ריאד הוא אמר, כי מצרים לא אקווק כלל ליארינג ולקיוון, אך יש מדיניות אחרת, העטறה לחירות קזקה לו, והיא לוחצת לאי חיסול טsegretat צז טמא חזקם למסגרת זו. לפיר ריאד מתחם מצרים פועלם עם יארינג מתוך התחבזה בירדן.

דו-עליזה החוץ והבשורה

21.6.68

.5.

סדר ג

לונץ גם אמר, שלא הבהיר שם שם סתום נסיפה להתקדם צויט לו עוד דבריהם מענינים, שהזאת מוכן להסתמיכ אולם רף באזני, כאשר יתកרים הביקור הממלכתי ב-25 ביולי.

היה שם גם שדר החוץ של רומניה. ביום הגזירה היה מנסקו וסגןו מארט פשיילים בהבאת התרטמוודות, ובמשך מוסריהם דברו המציגים לטעון מטענה מארט, מאיוחית מארט כל גבולה וגם על כך, שעה היא כאב ראנט, שהיה מוכנה להסתחרר ממנה, אם כי היא מקורה, סייראל לא תסיל עלייה לריבונזה ולא חסנה, כפי מציגים לא סימחה אותה אף פעם. הרומנים מארט חרגשו מעה, ומנסקו, סטפליג לטפה מליציה השמייע דבריהם מארט חמיגיים באזניין בامرנו, שיט לנו הזרנור לנצח עוזר יתרה גדור מנגנון הצבי, אך עליינו להיות מוגנים, סבלניים, ויתכן זמר החיסטריה הועיד את רומניה להיות חוללה. על זה נעצר בכל הסבלנות ובכל המחרינות ואמרנו, שם ריאד מבר דבריהם כאלה, חרוי אולי תפגש אותן אחריו, וחובשת אפרלו סודיות לפגיסת צו. דברה באיזו מידת עשו הטרח לחסמים. הוא החלב גם לרעדין מה עד שכמונן התרבר, כי ריאד אמר, שאין הוא מאמין, כי פגיסת אחת יכלה להשמר בסוד.

גם אחורי סיום העדרת מושלים הרומנים לאביה אלינז' מדי סבוע התרטמוודיהם מחמם במציגים. בזמן האחדון בעיניהם הרבה יותר מפוקחות, וגם הם מסכימים, טאי שם בחודשים פברואר-מרס החל הקשחה בעיטה המציג. הרומנים מיריחסים אותו גם לאחת החרויות פנדיריות וגם להשפחה סובייטית. האmericנים טענים, כי כיוון שהעמדה הרומנית מתקפת מארט על ידי ברית המועצות, חרוי אולי זה המפח לאניהם, ועל כך הם רצאים וחריבים להוציא, טיש לפעריהם זו טבר. הפעילות נחוצה לה - להרמניה - בתחום היחסים שלו עם העולם הקוטוננסטי.

מאחհתחויזה בעיון חוץ מאמר מעדכה מאר היובי עליין. העתון המרכז פירסם דאיין אחד, דבר שלא עשו עד כה, וגם צה קפח חוץ את רומניה מבידודה, והיא חזרה לאירופה.

זה עד חלב האחדרון טענת רומניה, טיש לה חזק ובכל תל פגיטות פניות אל אנים בדרן ייחידה של מניין החערבות טענות מבחן, וברוח צו היא מדברת עם מציגים.

לפניהם שלפחות שביעות חזר טה החוץ בפועל מכך. הוא אמר, שיט לו דבריהם מאר חסובים להסתמיכ באזניין. הויל וחווא דיבר עם נאסר ועם ריאד, הצעתו היא, סטבול וואני גבז לאירופת נציגות אוחז, עם מיט טר החוץ. אמרנו, צזה קפח משוננה זהה דיה סטצירוני מאר. אמרנו, כי ראש המטה ריחיה שמה מאר לטרוח עם ראש המטה של רומניה, ומה החמקן. סוכם, טבחיותי בהולנד, האים יבואו לסם, אך כאשר סמכו, צזה ריחיה בעוז שבוע, אמר, כי הדברים כה חשובים שהיה מוכן לבוא ליסראל. הוא יבוא לישראל מחרתיים ויטמייע באזניין. ראש המטה את הדבירים החשובים. הוא הגייל אמש. מנגין לאיין את החברות על הסביבה הסודיות. ממת. שאמור מתќבל הרוסם, שם מנחים את העניין.אנט מסונק אם דיבר אלינו ריאד דבריהם טענים.

טול הלחץ של ידידים שננו על מושם יטיר אומת מציגים: אילו ירענו בדרן כל אין יישראל רואה את המלום, אילו נתנו לנו איזו תרובה שחיה, איזה רמא, הרוי אויל, הרוי עוטים מטה. אנט חוטב, צזה העניין גם פה.

דו-עדות החוץ ובחוץ
21.6.68

סזדי

ספר חוץ מר א. אבן:

לא מסרנו לחם דבר כיבוד או נזק. רואים את עניין סרני, חסיט מצח. בכון שיש עתונאים, אך יט' ההבדל. הם פושעים, סתם רוצחים מהלך מחייב, טיסראל נוחנה עליו גוטפניא רשמית. על כל הנשים כך יותר נוח לומר לסר החוץ של חולנד או לסר החוץ של רומניה מאשר לבוא ולהגיד, כי אין הם רוצחים לנחל מרים. אני מניח, כי הרומנים יאמר לנו, כי רומניה היהת מוכנה להבירה למזרדים תמרוץ, ואולי יהיה באה כדי לקדם מרים. הערב או מחר נחכם יותר.

כל כאן המזרדים: דרייכה במקום. הזרעה פנימית מהיא לא תקדם והdragat התזורה לגירוי את דעת הקהל, טמא ביום מן הימים אפשר היה להבירה את אמריקא לחוץ על ישראל, כי בלי טינווי מהותי בעמיה האמריקנית יסראל תשב בסמה.

ועתה לירדן: מסרתי לוועדה, כי היידניים מסרו בכל מיני צנורות: דרכ' יארינגן, דרכ' סר החוץ הבריטי ודרך כמה ממחצתי הצבור האזרבי, שהם מוכנים, כי שלב האמורן של שיחות יתקיימו בניז'-ירדן, כאשר יארינגן בנהרד יושב עם הנציגים הקבועים, אך בשלב שני הם יתקדמו מעבר ליא ויסלחן מלחמת בדרוג מנגיסטרוונטי, והיא היהת מוכנה להציגש גם ישראל פנים אל פנים.

דבריהם הללו נאמרו לפניו 3-4 שבועות ומעט לא התקדם דבר. כאשר שאל יארינגן את אל-סירה, הרי קיבל שלילה מוחלטת. כאשר שאל על כך הבריטים בעמאן, נאמר להם כי חריגון ה zach קדים ועומד, אך יט' מתחם באטף. יט' שלב בירניום. ירדן רוזח בחברה כללית על נקודת המושג של ישראל למ"מ, כי היא - ירדן - לדבורה העבירה את נקודת המושג שלה. נקודת המושג שלח היא קוו 4-4 בירוני עם תיקוניים שונים, זמודע לא טמפה דבר על נקודת המושג של ישראל? כך היא טענה. כאשר סודאים אורחותם בירדן העברתם את נקודת המושג מלכט, הם לובשים מיסתורין רביה. ליארינגן אמורים היידניים: דורך במקומם. היה סקפ. בהיה אקווקים לך. בירנתיים נקל רוסט בדרכיהם אחריות לגבי החפותם היישראליות לענייני הסלום.

מה זה עניין ח-4 בירניום?

ג. סרליין:

ספר חוץ מר א. אבן:

ירדן אומרת, כי זו נקודת המושג סלה. בפייה ובפיו שלח עם גורמי חוץ כך היא שופנת. היה שם פקיד אמריקני. אמרו לו: אמר לישראל, סטטימז לב לעניין זה, כי אלה בזודאי דברי חמלץ עצמן, כי העבריים היידראליים סוענים, כי סנת 1947 היא נקודת המושג, וארלו אונז אודרדים: ח-4 בירוני עם יידנויים. האם אין הם - היידראליים - מעריבים אתה? ירדן מזינה את העמדת, שהיא מחייב לקבעת נקודת המושג מזדה טל ישראל. כאשר יקוט הדבר, הרי סני הגדדים קבעו יחדות כאלה, שאפסר דיה ליבור למיר. ירדן סוענת, כי יט' לא ממעדרים איזה שחווא הרהר. מר החוץ הבריטי, שהוא איש די מסוויג זחיר כחוב לך, כי ירדן היהת מוכנה לשיחות בסלאן שני. זו איפוא העמדת היידנית בלא חוץ. לא אבוא לנחמת כיבוד היא תחתלה ואם תעמוד ב מבחן.

אורחו אמריקני, דיוויז, שחודה מאי מזיאוח ויבט העלה סקירה על העמדת האmericankich בעניין מזרים. הוא אמר, כי הוא מאי בסימי לגבי העמדת המזרדים חן לפני ארצאות חברית זהן כלמי ישראל, והוא חוטט, כי יט' מה גם מזימה נגד ירדן. זו החוליה ההגיונית הטקטרת בין ההנחה שיש לחוסרין אוור ירידק. לבין הידייעת טלנו, כי מזרים דוגמתן אך ורק לביעיה הפניות - לרבות. נוח לה מאי ירדן תקדם, אך יט' לה מרחב תמרון גדול. היא תוכל לחשביל את ירדן בBeganה. מזרים מסקנת בשני הקלטיםحالם גם יחד. בין טפניהם למלחמה ובין טפניהם להסדר, הרי העניין

רשות רשות וועדת היחסות
21.6.68

.7.

סודם

בשעה זו הוכח של דיוורים היה חכונה. הם רוצים לסכן אותו על ידי טיחודו יותר.

מצב זה דוקב יאריבג בנוו-ירדק. הוא מקרים טיחות על דא ועל אה. הוא אוזמר, כי הוא קרויף, ועל בן לדוחו עלי' לסייע את הפקיד. מאידך הוא יודה, כי סיום מוחרם של שליחות זו בגביה אה סכנת המלחמה. תקום אורורה של סטיביה, שהולכים למלחמה הבאה. אני מבור בפניך אה, כי הצעק עמו. על בן הוא רואת את עצמו כובל. הוא אומר: כל תקוותי אני תולח בטగים סלבם, טל יטראל, עם גורמים ערביים, בעיקרם ירדן, כי הירדנים אמרו לו, מבלתי פרט, שם - הירדנים - מבהירים את חנאי הפלות של יטראל וכי פרט סירט הבהיר אה, ועל בן הם מקווים, שהוא ייטאר בשפה. זו, אולי הסבה לך, שהוא נמנע מלמסור דוח.

סבירו הבא הוא עומד לבלא לאירועה, כאלו לחופשה, אך יՐגס עם טליה שריה החוץ, שהיד לו הם מගרים כאן, כאשר בעיקר הוא מחטיב את הפגיעה עם ירדן. טבז החוא רוטם לשלט טגע' דבריהם קודם כל אם הם יוכולים לשחררו מאוחז אל-פארה והם הם מוכנים לטלה נציגים להיפגש בהסזורה עם יטראל.

בינתיים הוא נמנע מכל דיווח. אילו אז לא מחר למסוד את הדז'ח, הרי היה נמנע מכל מהיכנס לחילוק החזריות. היה מוסר על עדותם הגדדים, היה מוסר החזעתות, והיה מושך, כי לגבי החלטת מועצת הביטחון מנוגדים ביותר הירדנים, דקמה וואי אסף גנבר על פני פירושים אלה, הוא אומר, כי דוח בזח ריביא לדיווןacker ועל בן הוא רואת למנע את העזין.

במה נציגים דברו פעם על האפשרות שבצד יורי ינצלו ערבים את נסיאות אלג'יר כדי לעודר את הדיוון במדעת הביטחון. אין בעניין זה כל החקמות ביטחית. אמרתי לבריטי, כי הרעיון נסמכ בموافצת הביטחון קח נסיאות אלג'יר מפונגה עירוני מאד. כי אלג'יר היא שכיריה, כי ישראל טריבח לחיזות מצטמלה ומחקסלה. יט לו איזו שדי בריוק: זו להסתלק מכך הלא, אז טאנר לא... .

האם כך נזהג?

א. בן-אליעזר:

סר החוץ מר. א. אבן: כך על כל פניות אמליך למיטלה, אני מקווה, שהדבר הלא ריחמן. לא הייתי אוזמר זאת לא על פונדים ולא על לבנון, אך מה יש לנו מקרה עם מדיניה שכיריה, כי החלטת מועצת הביטחון זה איום ונוראה.

חייריך ד. הכהן: שמנעו אינפורמציה. אני מבקש לא להתייחס אליה עתה ולא לחזиг שאלוות. נטען אתה הריוון בפניני האסירה.

ראשון הרשומים - חבר הכנסת

בן-אליעזר.

רשות החוץ וחברות
21.6.68

.8.

ס ר ד *

הדיווח הטעטח היה מעניין מאד,
ויש גם מה לשאל ומה להעיר, אך

א. בן-אליעזר:
בכל זאת נחוץ לנווא,

בראש וראשו אני רוצה לומר,
שאני שוחח לדעת טל שד החוץ, גם פהו רואח בנסיבות הסברא
דבר פשוט ביוחר, אך לא החשוב ביותר.

לא אמרתי אתה,

שר החוץ מר. א. אבן:

אבלנו הצעה על כך, שטריקת מקדייפה
כל כך הרבה לעניין זה, אך בכל זאת

א. בן-אליעזר:
אין זה הדבר הקרוב.

אם המעוצמות הגדולות, כמו ארזות
הברית ורוסיה, טריטוריתם אטטיים גם מבחינה דיפלומטית,
גם מבחינה כלכלית וגם מבחינה אבטחת מודיעין את החשיבות של
מעוצמי ההסברה והឧמלה, לא כל שוכן, אלא צרכיהם להעריך באופן
מיוחד, לאחר שאין לנו אותו כוח דיפלומטי, אותו כוחם כלכלי
ואזוחה השפעה מיליסיתנית שיש לארצאות הברית ולרוסיה. וזה עם זאת
רואה אני להוטי, שהgas לנע שום אפשרות להתחוויה עם
המעוצמות הגדולות בנסיבות טוניים, הרי בשפת החמולה וההסברה
אני רוא שום סבה מזו לא יהיה בכוחנו לעמוד בהתרורו עט
מעוצמת כה גודלה. בראש וראשונה הבעיות שאנו עומדים בפניינו בפניהן
הן בעיות רותה הריבונות וחוזה. אין עומדות בפניהם מפרחות פגיעה
קיום מתמיד, זה – לא, אין עומדות בפניהם מפרחות טל מלחמה קרה
ובכל מינן בעיות, אך לא בכדיות טנד.

לכן אני רוא בתמולת זבוסברה
אחד האמצעים החשובים ביותר שיש לעם קפן כטנד העומד בפני
בעיות כה גודליות.

דאגני מזכיר ולא רק מזכיר:
חברי זאנני היינץ בירן בראשונם שזכה לנו כל כך, סי אי אפשר לנחל
מדינייתם בשל ריק. דורך לאור טנה זו הזעמה חיאוריה אחרה,
שלא דרכם מדיניות ברורה וטוחלת ועדיפות מדיניות של אוופזיה.
איך אסביר לדגל ההסברה למדיניות טל אוופזיה – קפה לי' להבין. מה
אנו יכולים להשיב ליעולם, ליזידים או עירנים בעוד טאנז
בזמןנו בתחוםם במובכה מתמדת מבלי לדעת לאן פנינו מועדות, מבל
להבין את הטעמי טל המהפכה הלטומית. איך אן יכולם להסביר זאת
לאחריהם והעבודה היא, שבאמת איגנדו מצליחים להסביר זאת, מה
שכנראה טר החוץ בשם "הדרמות טל המדיניה". את דמותה של המדיניה
דאופזיה, באוון רטמי, אהה, שר החוץ, המירצג.

שר החוץ מר. א. אבן:
תווכחו לדעת, באיזו מידת
miratzim אתה דמותה של המדיניה.

אפשרו הנימוק הזה הוא המבנה עז
כמו חסובה העטולה.

א. בן-אליעזר:

כל העתונאות, כל טרדר החוץ, כל
הממשלה – מטהן לא בסדר. והמטחו הלא-בסדר הזה חזן לדעתך, סאותה
לעולם לא תצליח לערר אמרן ולסבוג את העולם, טאמנו דמותה טל
ישראל הלא הדומה טאהה מפייך אורחה. לעולם גם לא תצלוח.

רשות החוץ ותובחון

21.6.68

.9.

סִדְדִּי

אשר לדמותו: מטורנה הדבר. הרי אתה גוטס אט רײַזן חסלום, ובאמת זבכנותך רביה מאז גנטונן לאז ביטאָז' מכסימלַע גם בענין זגס ברוחז, זהנה אתה מורייע בענין העולם זקוזראַים לך רוזח, זאָזמראַים לך, שאַינַע רוזח בלולם זאָזמראַים שאַינַע רוזח את האמת.

מסותמכיים על הדברים שאתה אומריהם?

.9. חזה:

א. בן-אליעזר: אני חוטב, אתה עוסה טאגיאָה עזומה על ירייך כי אתה מנכח לטכני אה צעולם, שיט חלק ביטראל שאַינַע רוזח בלולם זשבראל אין הוועת שלום, אין מיספֿיקָה של טלום. אין דיבור בעה ובעונה אה לוייג אַת יִסְרָאֵל הרוזה בלולם ולפעון, כי ביטראל אין מיספֿיקָה של טלום. אתה עיטה שביא עזומה, סמצע אחד אה מלנגן לתהנוועת אַיְלָה הטעמה זמגיב על פעלודחה ועל הצחורהה בכל האידנאות אַך אַינַע אומר אַך מלַח גַּד כָּל מִינֵּי חֲנוּפָה, הַזְּעָדוֹת גַּד סִרְפּוֹת וְחַסְעָנוֹת גַּד טחמי מלחזקיים זדורשות נסיגת.

שר החוץ מר א. אבן: זה כל כך לא נכון, טקסט פשוט להסביר. אתה מיריחס לי בדברים, שאתה החיבך מדעתך.

ב. בן-אליעזר: בזדק אמרת, כי יאמ השגחת חסלום במיארכ התיכוֹן בייניך לבין העדבים חזא מהפכה באזoor. אני מסכימים, אך אַנְיַ מְסֻכִּים לאי כטלב אחרון זו נויסץ מהפכה הגדולה יותר, שתקיימה במצרים התייכן, ואולי במאה העשרים, דהיינו - עזם קיומם של מדינית ישראל ועם צבאי של העם היהודי למלדתו. הטלום הזה טلب אחורון כדי להבטיח את קיומו של העם היהודי ולא השגת טלום שחסכֵן את קיזומַן ולא אשליות טיחריבֶּן אה הנטרגה מהגבולהוֹת הקידמיים, טהום אובלות טל מולדת ישראל. או אפשר לדבר על טלום באוֹן נפרד מבלי' להבטיח את מהפכה הגדולה ביותר בהיסטוריה של העם היהודי, ולאה - מה הביטוי סניתן? אַנְמַרְיָס מה זו אַכוֹת, מה זו טולדה, מה זה אלפְּרִים טנה. איך זה זמה חישוך לבן?

שר החוץ מר א. אבן: בוגין זה מסרתי דיווחך. האם אתה רוזח שר החוץ לא ימסורני אינטראָקטיה לוועדה?

היציר ד. חכמן:

זה לא רק עניין של דיווחך. זו גם טוחפורת, ואני אומר עאת בכל האחריות, כי אם שר החוץ בראיונזוויז זומביים מבקיר את עצם ההחאהבות בטחומי שביבשו וזה עזם העקרון שעריך לראות אותם כשטחים של מדינית ישראל, הרי...

שר החוץ מר א. אבן: אפיילו שווקרי זקסיגין לא סיילפַּז, כך אתה דעתיך, כי אתה עיטה.

דף 22 מתוך 25
העתק 6 מתוך 6 בקבים

זוקחת החוץ והבוחן
21.8.68

.10.

סִינְדִּי

אין כל קשר. אני מדבר על עזרה
על צירוף מתוך דבריך בראינגרות

א. בן-אליעזר:

שפטבירים.

אליה רעיונות טל הממשלה.

לא, אלה רעיונות פרטיזם בלבד.

א. בן-אליעזר:

אתה צהיר ואומר: הממשלה מעולם לא
חולייטה, שבבולות האסלאם הם האבולות הסופרים. ה'יא גם לא
חולייטה, שבבולות אחרים הם האבולות הסופרים.

שר החוץ מר א. אבן: כל הראיונות והאמנויות מבאים את
הצהרות הממשלה עד מיקום מיטחן
בממשלה נידעך, דבר טלה קרה עד כה אף פגע.

א. בן-אליעזר:
מבחןת העומלה יט, לט' דעת', טלה
עדות, פהן מקובלות בעולם. עדות
אתה היא עדות ישראל, לטרי דעתך בעובן, והיא - מושם יטיר
וזוחא שלום. זה הדבר היחידי שמדו במקץ מול כל הסערות וכל
התקפות נגדנו. דבר שני - החלטות ועידת חרסום. דבר שלישי -
החלטות מועצת הבוחן.

חיותי מזיע, מהעומלה טלה לא היה
סביר, החלטת מועצת הבוחן ולא ביתן לח פירוטים. אני מציין לכבודך את
העומלה לסייע יסודות: אחד - במאז העמדה טלה טר'ם יסידר ותואנה
שלום; שני - עדות העربים. כל עוד קידמות החלטות ולידת חרסום
פירוש הדבר, שאין הם מסכימים למטרת ולא לשולם ועל כן ישראל מתחה,
משמעותה, שהعربים יאננו את עדותם ויבטלו את ההחלטה ועידת חרסום.

בעם העובדה שנכנסים לפירוטים, שאין
אנן בכללם עליהם סביר להחליט מועצת הבוחן היא אחד הדברים
המוסכבים, והعربים הבינו זאת יפה.

זו מזע טל ג' בוטרנסקי.

א. בן-אליעזר:
ברגע זה איןני מביע מה שאנני רוצה.
אני מביע מה, לטרי דעתך, ריבכה
ממשלה הליכוד הלאומי לנרגס, ולטרי דעתך זאת יכול להתקבל על דעת
כולם.

אולם לאחר שאלתיך, חלי' אני חרב
להתייחס גם להזדעת שר החוץ וגם להזדעה של חבר הכנסת חז' ז' אם
ירמודת בפניהו חביבה של המפלג' קי'ום ממשלת הליכוד הלאומ' או כיון
הכרעה של הממשלה - אני מסכימ', סייט לדואג לבך, לממשלה יהיה בור
הכרעה. אני רק חשב, כי כוח הכרעה הוכיחה ממש את הליכוד הלאומי
ולא הממשלה טלה. אני חשב, שיש בכוחה של ממשלה הליכוד הלאומי
להכריע. אך אם אין בכוחה להכריע, הרי מוטב טלה תתקיים הממשלה
הליכוד הלאומ'.

חיריך ד. הבחנו:
הכוונת לדין ייש על הحسبנה ולא
על עדות הממשלה ולא על עמו טלה
שר החוץ, מהפסק אורח טערירם באמרוי, שזו מביא את דעתה הממשלה
אך לא בכח אננו דנים.

ועודת החוץ יתבצעו
21.6.68

סודו

א. בן-אליעזר:
בזאת אומר שר החוץ, שבדי להסביר
מדיניות, אדריך שאמון גידות חוכמת.
זהו טען, שגם הוא עוזר בכך, בעיה של קיום ממשלה הליברלית האזרחית,
שאינה יכולה לחייב, או ממשלה שיכולה לחייב, הוא בוחר במשלחת
שיכולה לחייב.

שר החוץ מרד א. אבן:
אני אמרתי, שגם بعد משלחת שחייב ובע
שתיים פלופטה.

א. בן-אליעזר:
אני חשב, שיש להקדיש לפחותו אחוץ חזק**יב**
בדול מעד לחטמולת, אך אם זו חחית החטמולת
ואם יתירה פקר, אdag לכן, שיקניין את התקציב בכל האפשר, כי חטמולת זו
פוגעת באידטטים של מדינת ישראל.

במ אמ' ביגעים לרענון של משלחת ירדן
בדבר נקודת מזוא, הרי גם אדו חודענו
על קוזמת מזוא שוגה, וקוזמת מזוא כבוד איננה ירדן, אלא כי שם בחור
'חדרה' ו'טומראן' על יד ירושלים, גם לזכיגים רשיינים הודיעו ידיות,
מחשובות ודעינויה אקיימים במשלחת ישראל, מכל שחתיה עברה בדורה
מחיבות.

לדוגמא אכיה את המדיניות האמריקנית.
אמריקנים מוגלים מעה נבדקו בגדר בעומק העבודה, טעם מיעדים לנו
להצדיר חלק מיתרונה ושותרון. אך יכולם אדו לעמוד מול המתקפה האמריקנית
זהה בזוד שאנו חלק מטה. גם אדו אמרו אדריך להצדיר, אדריך
למה חלק כזה או אחר על הגדר.

גימוק גסף: משלח 15 אשנאים בראשנות
לקיום מדיניות ישראל היה בה ממשלה אבא, המכ שאותלויה הערבית בה
היא קטה - אולו 12%. בכל זאת נבדקו במדיניות על משל אבא שיש
בו מן החומרה ורש בו כל הסוגים שליליים. ובכל זאת, על אף עובדה
זו, היה בעבור בכוחדו להסביר מדויקים הנקרים מוחזקים או כבושים -
המדינה היא ליבורלית ולגבי כל העתים הנקרים מוחזקים או כבושים -
איינדו מצליחים להסביר. מה הסבה? הסבה גערחה לדעתו בעובדה,
שהעומלה והסבירה של מטה חוץ היא בבירון זה, שהשתחים האלה הם
צמחיים. זאו אופאייה. זה לא שגדו. בברוח היום - נציג. העורבה,
שאלה אדריך, שאותה מחדיק בשטחים לא לך, בשטחים שאין לך זכות עליהם -
איך יכול אתה להגן על כך? אין השכגה?

ועל כן אני מאמין שהתקבל מחלטה,
ואני משוכנע שהוא לא היה ברוח מפ"ס ואני משוכנע שהוא לא היה
ברוח הריאיזמות הירושלמית של שר החוץ, אלא ברוח התפקיד המהיפכת
של עם היהודי והארוד הבדול בירוח כל הארץ העשרים של ההדרה
המולדה לעם היהודי.

ע. גורדיין:
פרט לעניין חכמים שחתמו בביבור זה
וזגדו מה עליינו לעשות כדי לא לסביד ענייניהם
לבודים, תרי ואחריהם, גיסו להסביר כל אחד מה עמדתו. עליה על כולם
חבר הכסה בן-אליעזר. ומה עסם חח'כ בן-אליעזר? הוא לא עסם בתסבירה.
הוא גיסה להסביר כמה הוא רוצה וכמה אינדו רוצה שר החוץ. וזה עסם
בתסבירה כלפי פנים ולא בתסבירה כלפי חוץ.

וועדת חוץ והבוחן

21.6.68

סוד

ואביה דוגטועה אה אפרת, כי בתשברתו
אליגנו לחייבת החלטות ריעית חרוטות ולא להסביר את החלטת מועצת
הבטחון. לו לא הסבירו ערביים את ההחלטה מועצת הבטחון - הייחי
מקבל דעתך, אך כל עוד עוסקת העומלה ערבית כולם העומלה ערבית
יום וליליה בפירושם להחלטת מועצת הבטחון, שהיא מחייבת בסיגת מכל
חשאים וכו' האם אליגנו לחדריש? האסביר שגורת הרחבה וחביעות,
אך אין לעכור על עזין החלטת מועצת הבטחון בשחיקתך.

אנו היושבים פה מחלמים מדבר יסודי
ומכריע בכל העומלה ותשבורתו שלנו. דורות על דורות חוויכו הטובות
שבגריהם, כי חוץ לרם על יהודוי המoteca והגדרכך. לפעתם
עם יתורי אחד, עם שאין הם מכיריהם איזו. אם עם היוזע להכרה
גם אה ערביים, גם אה השתק הסובייטי וגם אה חורה המדיניים
הסובייטיים. דבר זה קעה פאר להסביר לבוגרים. זה הקשי אווביינסקי
ההמוד שבסבורה שלא זו.

מ"מ ניסתת להסביר לשבירו בדרכו

ה媼ערת השוגרת והמדיניות הקומוניסטיות תוך כרונת צירוף אן
עניביו - האם האליטה?

אם נכשלת?

מ. יערין

ע. דוברין:
לא אמי אומר שנכשלתם, על כן עליכם
להסביר אשובה נסובה, אך לפני התוצאות
של בדיח המוצעות עבר המלחמה, לא היה להסבירכם כל ערך. דברתם
על אוזן לא שומעת.

זה וודאי יש לזכור, כי יש לבורים
איינטנסיב במדרשת החיכון, וזה ממש מקשה על ההסבירה שלנו. וזה לא מאנך
לטוח קאר, עליו לידע, כי אם אין מומ"מ לשולם ואין גבישות ישירה - אנו
בעוד ונחיזק בכל השטחים, עם עיקש אחזנו כדי לתגן על חיינו. אנו
חזק בשטחים מסוים אין מומ"מ לשולם ואין הסכם שלום כחוב ותחום.

עלינו להסביר לעולם, כי מאי ימי
יקחרינה אשובה זאקטים הרושים על מקומם במדרשת החיכון, וזה כי חייבות
כל השטחים נסירות להתקרב אל הרושים, הרי לא איזה מקרה כאשר אמרה,
כי יש לשגרת את ההסבירה שלנו בחומר זה, כי הרושים אינם מבינים את שפטנו
דברו זוקש וברור הם עלולים אולי לתבין.

לדעתם גחוץ למסדר חוץ רקזיב של מלידזים
רביהם. גחוץ לבאים עתודאים שיעמדו לימייננו. זו לא רק אשבעה,
אלא גם בסך, לא סופי מכך של השבירד עלינו ב"סיביוס" לביביא הגז
עתודאים מכל העולם. בשגש 1964 בינו משר מפלתי אחד 200 עתודאים
בחומר פחות חשוב מכך פריזיות גחוץ. לא אומר, כי כולם כבבו טזבנה
אד על חיירוח הארץ, אך דברים עבדו אחדו. אם נביא עתודאים, ועם
העובדה שיסכימו לבוא, מהיה לך משמעה.

רשות החוץ והבוץ

21.6.68

.13.

סיד

ו. חוץ: מקור בזחוח וחולשתה של החסברה, המקור
המוחותי של כזחה או של חולשתה היא
המידיגיות עליה היא דרכיה לחגן. לא תעוזר החסברה הטרבה בירוח
אם היא תגן כל מדריגיות רעה. אפסר כמובן להסביר, כי שוחר
הוא לבן, או לבן שוחר, אך רק באותו מקומות בהם אפסר בסיס
לדכו ח讚בך.

לפערו, יש בתוכנו מדריגאים, וחבר
הכדמת בן-אליעזר בירניהם, החושבים, כי העוזם מבחן עד טיך
לחחות זה, ואנו יכולים להזכיר לו מה קיבל זמה לא לקבל, והוא
ישכנע. טביון טאין הולם בידיגו, כדי אם גdag מדריגיהם באה
דבר לא יעזוד לנץ.

לחחריות אתו על פטראיזים - איןך יכול.
גם אני לא אחץ. לחחריות אתו על הקسر הרגטי - איןך יכול. גם
אני לא אחץ. אך יט עוזבדות. הציגנות פיגרה בחמשים עד מה
שבר. אילץ החלהנו את החנולותנו לפניו מה שנה, היחת התפתחות
אחרת, אך עכשו יש מזיאות ואנו חיריכים לקבל אותה. אין שמח להע
ארח היא קיימת. וחותמיות היא, כי הארץ הזאת היא לא רק הפלדה
שלג. בעלך אני מסעך. מה ח' עם צ' 1336 שנה ברציפוא. גם
ח' רוחה את המקומן הזה במולדתו. ואתה אריך להסביר לעצם פרוע
זה רק מולדת סלק, כאשר הוא בא ומסביר, כי זו מולדת מלך.

אנ' טואל: מדוע אתה מורה על עבר הירדן?
מדוע דורך עד הירדן - האבולות היחסוריים שלג? האם דורך
סינד ולא עבר הירדן? לא כל כך מוסבר לי מדוע סינד היה המולעת
שלג ומדוע אין עבר הירדן למולדת היחסורית פלנדי. האם הסוגא
זהו גבול היחסור? האם סינד היה מולדת היחסורית?

איילו בחלנו הסברה לפ' קיז'ו מדריגיות
סלך, היינו מבזדים לחולשים בעולם הפה. אין לא היבר מבין איזהו.

אני מקבל את היחסוריוסטיה על ים
הגוריים אלינז', צטו להם "עורול" במלחמות שנות הימים, כאשר במקומות
לחמתך לטמת אובייקט לרחים, הפגנו לחרות אובייקט אחר ואין
את מ' לבכו, וחרי אין הירדן האובייקט היחסורי המסורה
לחפיקיך חז'ך, אך בנסיך יש להם גם טבל יטר זחם רזצים לדעת מה
אנ' רזצים, דם אין רזצים את אהך רוזח - איט מהם לא יבין.

גם אני סבוך, כי כדי שתהייה מדריגית
הסברה סובה, נחוות הכרעה של הממלכה. באחת היחסוריות קבצתה 4
בקודות ושר החוץ הצעע לכם לקבלן. אמרתי, טangi מחייב מסמל
לכוד לאומ', כי חם היחוז נזקם במזרך, ואם עוזדים בפנ'
הכרעה, אני מודיע בשם מפ'ם, שטבון טאגם אם התקבל הכרעה שלא
לפ' רוחנד - נישאר בטלחה. אני מזיא גם לכם לנחגג כך.
טר החוץ פנה אליום וחזע לכם לקבל את הצעודה. לא הסכמתם,
רצונכם - כבודכם.

הממלכה עוצה עוזל לעצמה ועוזל לעם
היחוז, בטינה מכריעת הכרעה של קוז ברוזר, טלא ניחוץ להסביר
אחר. למעשה יט הכרעה בממלכה, וଘ הכרעה היא בניגוד לכם.
הכרעה נתקבלה בזמן האחרון נגד דעתו של חבר אחד. בפת חוץ
חסונער, טהוריך כל כך הרבה צביך, על הזדעת קזוע - צדר חוץ
מסדר דוו'ח בממלחה. היה מכבבב כבירול ורכוח סמנשי על מלך אהחה
האם לסתם או לרטום את הדוו'ח שמסר טר החוץ? כל אחד מבינן, כי
אין זה ריבוח על מלך. הסאלח ח'יא? אם מזדהה הממלכה עם הדוו'ח?
ובאמת היא רטחה לנכחד את דוו'ח טר החוץ, הר' בעה הביע העדות.
ואתם מטביבים לאנטה בשלכם מתוך הנחח, שאי' העם מבין את ההבדל
שבין לטענו לבין לרשותם. הרוצה להחHAM מחרעות בטוחות יכול לסגורו
כ' זה עניין לפטראיזים.

רשותה חוץ ובחוץ
21.6.68

.14.

סודן

מספר טר החוץ כל דעת הממשלה את ההודעה בתשובה על שאילתמה של חבר הכנסת ארץ. היה בה דברים ברורים לחולשים. אתם להמתם, אך לא חזדעתם, שאותם מוחנכים לחדיעה זו,

אני רוץ מהפצעך. אני רע רוץ מהפצעתך את הדין.

אני بعد חופש הרכוכות. זה כוחה של מדינתי ישראל. לכל אחד יש הרשות להביע דעתו, אך לא לטרח בממשלה. הם - לא. יש ממשלה. טר שודעה לחכמתו לעצמו חופש דבר - צרייך לעזב את הממשלה. מנהיגים פוליטיים - בביטחון, שידברו. אין לי עונח לסום מנהיג פוליטי, מביע הע, מה? אחרת מזו של הממשלה. רק מתנגד, סטודנטים סטודנטיים, שלמים שיש דעת אחרת - חזא בוגדי.

מי היה بعد זמי היה גdag, כאשר הידם מסלבים את אשר קרה לנו במהלך המלחמה, והירתי יכול לפרט על עמדתו של דירין, על עמדתו של בן-גוריון ועל עמדתו של טמעון פרט. חלה כבר פרטמאן וחלק ממשיך לפרט, כאשר אראח צורך בכך. עד כה אני מתחשב בטרבוחה של מדינתי ישראל.

אם יש גבול לאנדולומוסיה שמכנים אותו דחיא ממנה אותו. הוא אדם חטוי מאד, אפילו חסטי מלהות בעדרתו. זה אפילו נחוץ לטעמים. מי שקרה בעירון את דבריו יודע, כי חסוך הוא החיפך מין החבלה. הוא אומר, כי צרייך לאגלל את חכנית רגאל וחוא אומר, כי צרייך להבהיר ליהודים גיטה חפשית למוקמות הקדושים, אך אם זה לא ניתן לחזקה, בדבריז, חרי בזודאי שתחיה גיטה חפשית. אז גם בדרך כלל חרוטם מתקבל הוז, שום טר, הטעקע את כל מדיניותם הממשלה, ומה רוצים אחר כך מהחסברה של מillard החוץ? בכוון שיט בקו של דירין, כדי שזו ביטא אותו, דבר זה יפוכו, אך אם מקבל חסינה את העמלה של החלק הראשוני של משה דירין, יטפרק טר החוץ להקליט, אך כל עוד לא החבלת מטה זו, חייב טר לדעת, כי אין זאת יכול לעשות דבר נגיד עד מלחמתם, אילו היה דירין צועם, לא הירתי בא אליהם בטענו. הירתי מארון יפה לדבריו, כי אז מחייב אותם.

זהו לדעתי חלוקה התקידים ברווחם בחוץ החסברה. זהו לרכך בידיו מillard החוץ את כל הדברים הקסורים במדיניותו החוץ ובחסברה כלבי חזק. בלי בעל בית, טופר לבקר אותו, לא תהייה האלה להסברה שלבנה. ואם יש מillard הסברה, הרי, הוא צרייך לעסוק בחסברה כלפי פניו. בכוון שהగובל מטרופת. נכרון, טלבול, החופשיות האחרונות טר דירין יוחר קסר עם מדיניותם הפניות, ולצערם מקרים בהם את מדיניותם החוץ על מטבח מדיניות הפניות.

אני חשב, שיט יוחר לפחך בתחום החסברה גורמים צבוריים. אנו עומדים, לדעתו, לפני מערכם גדולה, וכל קורפוס של דעת קהל בפועל דעתו לנו ומכל זו, כי אין לי יזרע אליה מחר מכיריע, ואני קובע בצד עמו, כי כל הגזרמים אריך. עד ייחיה מחר מכיריע, ואני קובע בצד הקומוניסטים ועוד. חמאנליים בפרט, מחייבים מזכירם ביותר דרך הקומוניסטים ועוד. חסוטיאלאיסטים הם נגד ישראל. אני קובע זאת בצד, זו בפייה המורה, ואנו מעוניינים לפועל גם בתחום זה.

ס-ט-ה-וֹתָרֶן 16 דפים
6.5.6 נַעֲמָן הַעֲמָדִים

.15.

סְדֵדָה

זועמת החוץ והבטחון
21.6.68

אויריבינו בעולם נאחזים בעיטה שלהם וסוערים, כי מדינית ישראל ביסודה טל דבר, שקרה בעצם שיטחה למלחמה. לא היה עוזר מלחמתה, אלא מלחמתם כבושים. רק מה היה כורנחתה. העמידה פג' אומל ומלחמות הריביה, כי אין זה נכון, ובעצם היא מלחמה או סמדה, כי פניה לבושים.

לדעתי האפשרות היחידה לנחל מדיניות הסברתית מתקבלה על הדעת וכוכבתה לב אנשי, חזק מלבד אגשי חרות מושבים, אך הם בעולם הלא-יהודי לא כל כך רביים, היו להריביהם להם, סמדינה יسرائيل רוצח בסלום, טרינינז מוכנה לטרון, טרינינז ישראל לא חזר לא גבולהו ח-4 בירוני, אך היה יודעת, טרינינז גבולה אנטקיה הספקת האש הם לא גבולהם קבושים, וזה מוכנה למוקם על כך ומוכנה להוציא לפועל את כל הדברים האלה יחד כארם יחיה מוקם על סלום. כך נידור דמות אל מדיננה. הנטקה על חייה וטילה את האשמה על הצד השני.

כarter אהיה, חבר הגדת בן-אליעזר, אומר בנסיבות אחיה: לא נזוץ מזור מקום זאנז רוצחים בסלום, אתה אוצר דבר זהיפוכו, שחדר ולבן. אילו היינץ הטולסים בעגלם. היינץ מבריחים את העולם לקבל את הדבר הזה. אך אייננו, הסולסים בזולם. אם אתה אומר חסואה הוא הגבול שלבז' והירדן הוא הגבול שלגנו, ולא נזוץ, ואיאראאאאאא, הרי צאילו אמרה, כי ארץ רוצחים בסלום, ובזאת אתה נזוץ לעובדים את האפשרות לחזיכיה, כי הם רוצחים בסלום. ונידר מפ McKayrie: העובדים שאינם רוצחים בסלום מתחילהם. להזעם. כרודפי סלום, זאנז הרוצחים בסלום מתחילהם להזעם. מדיננה טינה רוצחה בסלום. האם זו מדיניותם ה эта אפסה לאחסין?

אפשר לקבל דו"ח מסך חוץ על כורנחתה האמיתית של מצרים, אך ככלוי חוץ מורה מצרים לשגריריה להונטי במלחינות ולחראות, טיהר אין רוצחים בסלום, ואילו אתה מציינים, סנסטה הכל כדי להראות לעולם טיננו רוצחים בסלום.

מכירזון טען פעם לא חמוץ, כי חידירותו של צרכט היה ידידות נצח של שתי תרבויות קדומות, חרי גם איינן מאמין בידירות נצח בינינו ובין אמריקם, אלא טחיזם אייננו יכולים להיות בלעדיה. נכוון שיש אמריקם 5 מיליון יהודים ומכורן שיש לאמריקנים אמריקאים כאן ונכוון שיש לאמריקם אמריקני להעמידה על הגן על מדוחיה, זה לא יילך כי אמריקם גם מולח ודקש עליה להגן על מדוחיה, גם גוד העובדים וגם גוד יسرائيل, והיא תזרק להגן על העמלה של טו"ט וגבילותם בסוחרים. איינן סבור, שגם דחויקו הרבה זמן מעמד בקדום המזווה חטא, וחששו יהפכו להחדרם, ואני מאד מעריך את בדרכם טל הלחצים של ארץ הארץ איזה חטועזיה, אך ברית המועצות אינה לוחצת, כי ארץ הארץ איזה לווחצת, כפי ארצאות הארץ תחיל ללחוץ - היה תפער.

עם כל סגנוןיה לבן-גוריון, הרי אורט רוח לא חסר לו וחייב היה חרד ללחץ המתוואם של ארצאות הארץ עם ברית המועצות בגדרנו. עד כמה שחרד לך משך דין על אף ההצהרות הגלויות שלו, אני יודע, ואני בפנין זה חרד אותו.

וועדה חוץ זבוחון
21.6.68

.16.

ס ۶۶

הבעיה היא: איך לערום חמייבתא
של ארצות הברית בגדען זו אחת הבעיות החשובות ביותר. לפחות
העתcum אמרם - לא ייגמר מהר מכך, ואז נראה אתה כווננו ושלא
richד עם שלגון.

אני חשב, כי הגיא חפטן
להברעות פוד יותר ברורה ביטול. עד היום אין סבור, כי על
הטול להחליט באופן מדורייך על האבולוציה, אך עלייה לקבל קור
יותר ברזר. אני מקווה כי תקבלו עמדתנו. אם לא הקבלו, הרי
רוצחכם - כבודכם. עניינה של ישראל יותר חסוב. אני מאמין רוצחך
ואני חוטב שנחוץ ליבוד לאוזני, אך רוצחכם - כבודכם.

מה צריכה הממשלה להחליט?

ג. מאיר:

היא מחריבת לחתיריך באופן
חריבך יותר מאשר מחריבי חוקרים,

ג. חזון:

סבירמה בראם פוד חוץ.

לומר, כי אני טיפיל חלק מהאטטמה על מפלגת העובדה. אילו היכחה
מפלגת העובדה במפלגה מתיריעת באופן. יותר קרייך, וחוות סובלנות
כל מיניהם. גם הופעה טרניר עטנו יומרים, מבענין.
היה הרבה יותר טוב. גם ענייני האסורה הרץ ממען יותר טוב,
אך אתם מחריבים ודקאנט מגנטים.

ג. מאיר:

זו כמעט המפלגה היחידה
שטעתה, לפי דעתו, בחבודה ועמדת
על דבר אחד ברזר החל מחריגת הראטור: מושם ישיר, גבולות בטוחים
ומוסכמים. לו כל מפלגות הייש עוטות אותן, גם אתם וגם אחים, היה
ענין האסורה הרבה יותר טוב וטובן.

ג. חזון:

הטול צחיכת לכבג באופן ברזר
וחד-משמע, שהיא بعد מושם ישיר
על שלום, טහיה רוחם במזעם כזה וטהיה יודעת, כי יחיה מושם כל
הגבולה, והגבולה לא יהיה טל הפטון האם ולא טר-4 בירוגי.
את בריבה היא לוטר באופן הכרדר ביזור.

מה הם הגבולות ואיך - על כך

יש לחתור לקיים דיון ביטול.

לסיקום הדיוון בגדען זה - אקבט
יסיבח נספח.

חיז'ר ד. הכהן:

ישיבת זו בעלה.